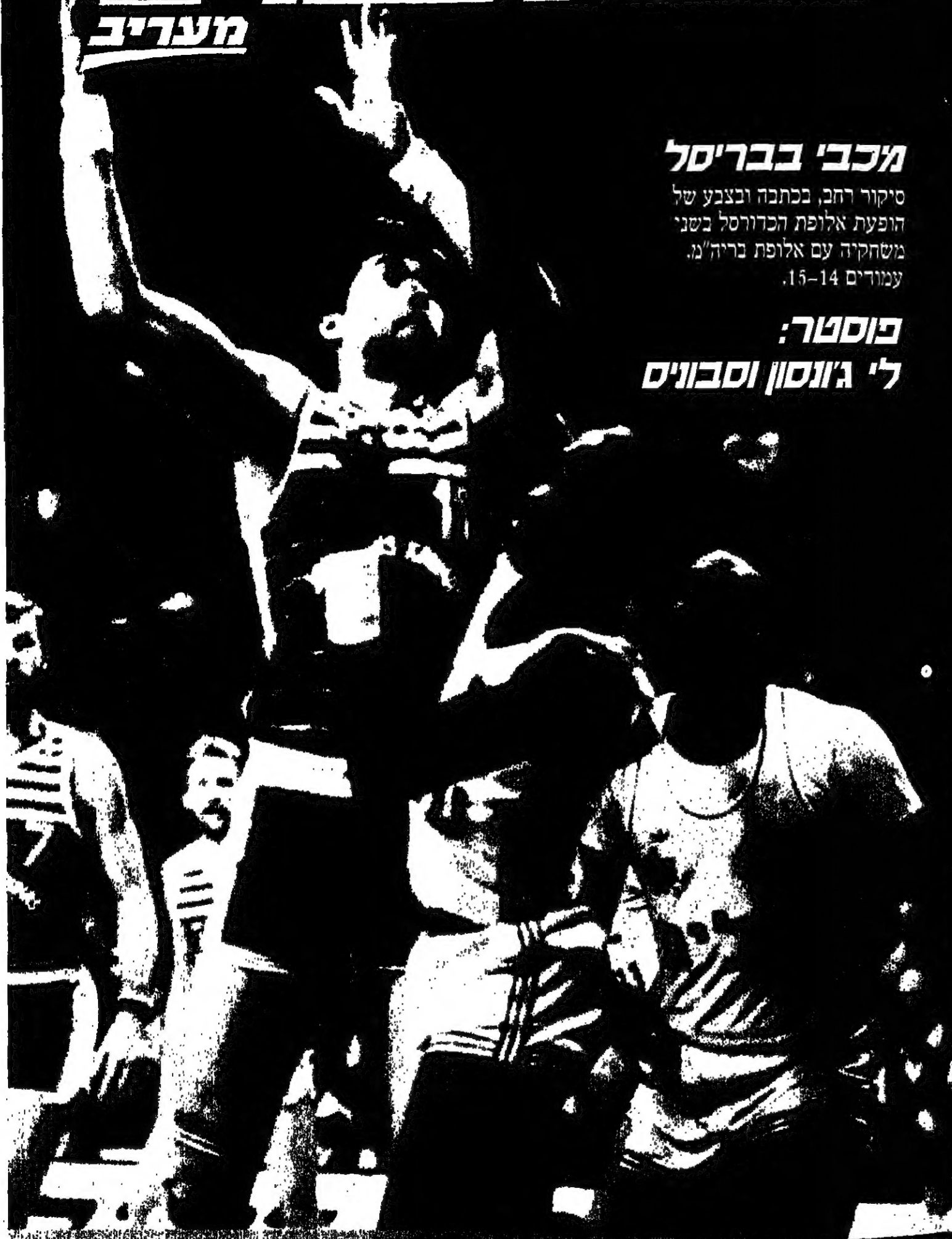

שבוע ספורט

מעריב

מכבי בבריסל

סיקור רחב, בכתבה ובצבע של
הופעת אלופת הכדורסל בשני
מושחקיה עם אלופת בריה"מ.
עמודים 14-15.

פוסטר:

לי ג'וזסון וסבונים

מכבי תל אביב

חדש

חישג כדורסל

לא חשוב
איד אתה מגרד,
העיקר:

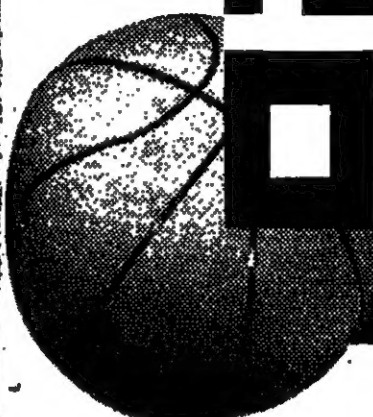
גרד היום

20.000 ש"ח

20 מיליון בשקלים ישנים

על המקום

הסיכוי לזכות בפרס כלשהו 1:3

חישג כדורסל של מפעל הפיס 11 זוכים ב-20,000 ש"ח כל
אחד. סך כל הפרסים 4,732,212 ש"ח. מגרד לך? גרד לך!

4. שווערספארק

„קולעים לסל עם ירמולקות“...

אחת לזמן לא רחוק את רכבת א. העושה דרכה מתחת לרחובות מאנהאטן בכיוון צפון, מוקף שבע עיניים סביבן ותוהה מהיכן תבוא הסכנה... זו הרכבת המוליכה לרובע האדום, הסאבוויי, ששום חירי אינו מעז להשתמש בה בניו יורק... היא עוצרת בתחנה ברווקו (18), במקום ששמו „וואשינגטון הייטס“... ותובות צריג, שאיש אינו מדבר בהם אנגלית... וזוהי משבחה דומיניקנית, אחת ממשיין לדרוזב 185 - חולף על פני מבניות ללא צמיגים, מהגרים ללא עבודה - עד שמגיע לאמסטרדם אוויו. בפינה תבחיין מיד בשלטן: „בושר מיציה“ או תדע: סוף סוף הגענו!

ג'ו חודס, כתב הכדורסל של „דאלאס מורנינג ניוז“, לא הסתיר את התפעלותו מהנוף המורו אליו נקלע, כאשר עשה את דרכו לפני זמן מה, לאוניברסיטת „שייבה“ ביוזק, שזכתה רק עכשיו, אחרי 50 שנות כדורסל (ברמה סבירה) לאולם ביתי משלה. התקשורת האמריקנית חגגה. רודס הכתיר את סיפורו: „מקום שבו חובשים ירמולקות בעת שקולעים לסל“.

אשתדקדק, מספרים יודעי דבר, למד ב„שייבה יוניברסיטי“ צעיר אחד, שעמד בהצטיינות בבחינות הסמכה לבנות - וגילה כי שורשים מדיהמים גם בכדורסל. מסתבר, שהיו כבר בדברים מעולם.

משחקיה של נבחרת האולימפיאדה מושכים כיום יותר מאליף צופים. המבוכים הנוכחיים שלה הם רוגי שוורץ ואלי דוידוף. כמו כל נבחרת מיכללה אמריקנית גם „שייבה“ כוונה „המבוכים“ לפני כמה ימים הם ניצחו את „בריאד קולג“ ב־42 נקודות. עוד סיבה למסיבה.

על שוורץ, שבא ממינסוטה, אמרו המומחים, כי הוא „מכשור מעדיף“ משהו אחר“.

ב„שייבה“ יש חיים גם מחוץ לסלים.

(אלחנדרו ליליינפלד, מיוחד ל„שבועון ספורט“ מסינסינטי) *

* מחבר קטע זה חיה שנים רבות בהנמחה מס. 1 לכדורסל הדרום-אמריקני, וכתבתיו מורסמו ברבים מהעתונים המקצועיים באירופה. לימים הוגיע לישראל, למד בסמינר למורים ביורוליים ועתה הוא עושה בבית המדרש לבנים רפורמים, בסניסטיאט. הכדורסל נשאר אהבתו הגדולה.

שבתון ספורט

אין חזק מכוח הרצון

„קדחת המדומים“ שבו שרוי העולם כיום, מאפשרת להפגין ברבים את כוח הרצון של צעירים רבים, בעיקר מוכי גורל. במרתון חוולולו, שנערך לא מכבר, נבחר את ההוצאה לזיכר סמית, שפלג גופה התחנך שותק לאחר שפגעה בעמוד השדרה מקליע רובה. מישור ביוסטון חמד לצון וורה בהמון - לניפר נמנעה ומאו שש שנים היא אומה מסוגלת לנוע. בעזרת מיתקן אלקטרוני מיוחד שותק לשדירה - הצליחה לסיים את 10 ק"מ מהמסלול, בהליכה (צילום א.א.א.)

חוק ההזדמנות השווה - לא בבית א'

ב־עוד 24 הנבחרות של ה-„מונדיאל“ מצויות כבר בשלב זה אור אחד של חבנות לארוע הספורט מס. 1 של השנה - טורניר סקוטיסטיקאנים ומנחתו מנצחים מטעם „סאנדיי טיימס“ חולצוני ומצא כי שיבוץ הנבחרות לבתים אינו אלא „מאשלה“ מופתי העתון מצא כי אם אתה אינטקס, בולגרי, ארגנטינו או דרום קוריאני, ונבחרתך תמשיך שלישית בבית א' - סוכיון נבחרתך לעלות לשלב הבא במכסיקן '86, נחותים משל אלה שסיימו בתוקם השלישי בביתם האחרים. למו חתיאוריה שיתחנה את המשבצים - מוסר העתון - אמור היה סיכוי שווה בשיעור של 67 אחוז, להעלות כל נבחרת שתסיים שלישית בבית לשלב הבא. אולם המחוקק גילה כי לנבחרות שתסיים שלישית בבית ב' (מכסיקו, בלגיה, פאראגוואי ועיראק) נשקפים 85 אחוז לנבחרות שתסיים שלישית בבית ג' (גרמניה, קנדה, ברזיל, הונגריה) 54 אחוז וכן גם לנבחרות השלישית בבית ד' (ברזיל, ספרד, אלג'יריה הצען איטליה) 78 אחוז ובבית ד' (פולין, מרוקו, פורטוגל ואנגליה) 85 אחוז. יש 78 אחוז ובבית ד' (פולין, מרוקו, פורטוגל ואנגליה) 85 אחוז. כדאי לשמור קטע זה עד למשחקים; ביוני - ולמזלך אם אמנם צריך מוכחי הסטטיסטיקה.

מה דול? קלאן.

„בשראיתי אותם ושארתי עם הלשון בחוץ, איבדתי את הדיבור - כל כך הייתי נרגז“, אמר קלאן.

הרוסים חששו לבוא ללוס-אנג'לס...

ששנו לשלוח את ספורטאים לאולימפיאדת לוס-אנג'לס, שמא יקרה שם מה שאירע במינכן ב־1972, כאשר 11 ספורטאים ישראלים נרצחו, אמרה לפני ימים אחדים התאגדות הסובייטית לודמילה בראינה, במסיבת עיתונאים ב־לוס-אנג'לס, כאשר היתה אורחת העירייה שערכה מפעל חדש בשם „משחקי הרצון הטוב“. יחד עמה בא לאירוע גם המתעמל אלכסנדר דוסיאטין, שאמר לעיתונאים האמריקנים: „אנו מאמינים שארצנו עשתה את הצעד הנכון כאשר לא תיחרה באולימפיאדה האחרונה. לספורטאים שלנו היה חלק בקבלת ההחלטה הזאת“.

יותר מ־5000 ספורטאים צעירים מ־40 מדינות השתתפו במפעל החדש, שבתוכניתו היו תחרויות ב־18 ענפים. יש כוונה לקיימו אחת לארבע שנים בארה"ב. המשחקים נוצלו להענקת אותות כבוד רבים - כמו, זה שהוענק למאמן הכדורסל האגדי של „יו.ס.אל.אי“ ג'ון וודן, שזכה בעשרה תארים ב־12 שנה. הוא קיבל את אות „שגיר המשחקים“.

דיטיאטין (28) שזכה באולימפיאדת מוסקוה בשיא של שמונה מדליות בהתעמלות - שלוש מתן זהב - ובראניה, כיום בת 42 (מנצחת ריצות ארוכות במינכן 72) נתכבדו בתשורות מיוחדות בטקס אצל ראש עיריית לוס אנג'לס, הום ברדלי.

מימין: דיטיאטין, בראניה, ראש העיר ברדלי, קארול לואיס ודאטס.

מה דול? קלאן.

„בשראיתי אותם ושארתי עם הלשון בחוץ, איבדתי את הדיבור - כל כך הייתי נרגז“, אמר קלאן.

„שובר שוויון“ - שובר קופה

כוכב הטניס אילי נאסטסה מגלה כשרון בתחום חדש. יחד עם הסופר הצרפתי פול שאטנר, כתב אילי, את הספר „שובר שוויון“ - שאנגו אלא מתחן על חיי הטניסאים; סיפור בדייוני, עם לא מעט אמת על הנעשה מאחורי הקלעים. משיצא הספר לשרוק, החל מיד גל של ניתושים: מי הוא מי - ומי היה מעורב ברצח ביורת הטניס המקצועני, שאותה מתאר נאסטסה?

זה סיפור על מה שמתרחש אצל המקצוענים - יורה שאני מכיר כבר 20 שנה, אמר אילי (39) במסיבת עיתונאים ביוזק לרגל תופעת הספר באנגלית. עתה הוא מתרגם ליפאנית.

לדברי נאסטסה מתמקד הספר בדמויות כמו ג'ימי קונורס, ביוזק בורג, ג'ון מקנרו, איוון לנדל, ויטס גודלאייטס או הכוכב הפולני ויטס מיבאק. „שנינו את כל השמרת - אן מן שמכיר את העושה ויזה את כולם מיד. הטניסאי היוניטלאוו מילר, שמוכר בספר אינו אלא נאסטסה עצמו. גודלאייטס הוא אחד בשם קוראס. מיבאק הוא זה שמת - ואני לא חושב שזאת אותה את זו“, תעיר אילי. בספר הוא קורא לו פולאק...

תפסו את הנסיך „על חם“

ב ראיון קלאן, „הפה הגדול“ וחבסת החזק של קבוצת הכדורגל טונינהאם, אמר „שר במים“ מה שעל לבו - לא רק בתחום התמחותו ועיסוקיו. בימים אלה הוא הצטרף למסע ציבורי באנגליה נגד ציד חיות בר. אין פלא מדוע השכים לצרף שמו לקבוצה. הוא מתגורר בלב אזור הציד - ולא מכבר תפס על חם“ את בני משפחת המלכה מארק פיליפס, בעלה של הנסיכה אן רובם, הנסיך מיטו, וכן את הנסיך אנדרי ויערתו החדשה שרת פרגוסון. קלאן לא עשה חשבון - ומיהר לפרסם את הדבר. הוא זכה לכותרות ראשיות בעתונים, בנעוה „קלאן מבא את הצידדים המלכותיים“.

המונת מחזור '86: גדולי הספורט הלבן

ב מחזור '86 - כך הכתירה סוכנות א.א. את התצלום הוות, בו נראים 14 הטניסאים הטובים בעולם, שלקה בשפעת החזמין את הטורניר. יושבים, מימין לשמאל: איוון לנדל, מאטס וילנדר, ג'ון מקנרו, בריס בקר, יאנקי נואה, סטפן אדברג, טומריס: תומאס סמיד, סקוט דיוויס, בראד גילברט, הנרי לאקוטה, ג'ואן קריק, אנדראס יאריד, יואקים ניסטרום, טים מאיוט. במעמד זה של „פגישת המחזור“, שבו סוכב הטניס בגלל כטניסאי מט. 1 בעולם. הוא, אגב, היחיד שהופיע לצילום המשותף ללא שניבה „אדום“ או לא „אדום“.

אילי. מיבאק לא ייזה את זה...

הם לא רצו לחכות לר' נחמן...

ק שח לומר שכדורגלני מכבי ת"א גילו יחס אחר לחברים לשעבר בקבוצה, אלו קפלן. אלו, כיום חוזר בתשובה, הגיע לאימון מכבי, במטרה להלך לשחקנים את ספרו של ר' נחמן מברסלבאב. כאשר התמנה, ויתרו הכדורגלנים על הרעיון ובמקום מצא אלו רק את השוער בוני גינצבורג (וחשחקנים הצעירים מנשה שמעוב ואלון נתן. בהצלום: אלו קפלן מעניק את ספרו של ר' נחמן לאלון נתן.

ברייסוף - מנשה השופטים (צילום: עדי אבישי)

שבתון ספורט

זירה חופשית

היום הצהוב

אודית הראל

גביע לא שלנו, אבל הכבוד, חברים, הכבוד כולו שלנו. סוף־סוף הוראתה מכבי לחברות הסטאבונים את היחס המגיע להם – כמו התפועל לגלילעיון. שידעו להם הליטאים האלה, לא כל יום נושעים צחוק מימם־יוד־קוקו־יוד־ברקוביץ' והחברה'. יש גבול לכל תעלול.

מה הם חובביהם, שמדיה שלמתי תישאר במעבר צבית ורובים, רבובים בשביל המספידים לה כרואה לא ודועים שמדיהם כמבצבצו כללי ענין כמו שחל, כשבכלי משתחו חורבן חושט את הרגל, להעלימה את ורדיסקולן לא יקה על עצבו חוריות המשבר בענף הפיננסי. לא לטאמס קורטוביץ האנצבר לא חל. אגולו כל ענין רדום למשימת וצגלת הכבוד הלאומי, שחם על במה נצוצות עם באוירי בין ישראל וברסל ביממה נעצד ום רביעי תשחור ום חמישי הגדלל נעצד את האמנה, ראייתו ענין מדיה בעולם שולקתה משמשת שחוקים עם ממכלל של שוקולד וכדור אחד כל בין בריטניה.

בכלל, את יום רביעי צריך לדעתו למחוק
מלוח התאריכות הלוחיים כדורסללים. מה
תנאש שמכבי? תשחק ביום רביעי! כל בר
עית וידע שהיה התנאש על המדינה הוא
הם תמישי. וה היום שחת נראים טוב
טלויזיה. אז מה תנאש שבים רביעי הם
יו כל כך חורשים אפילו נמנעו לא תנאש
ל כל חזק לך שטאבנים. וכן כל יצור. מי
לכל אירוע לא את השלד כן שהתמנים
לך מתיחלות במקום שנגמר בדרך כלל
אש של בראש נבחר

צריך גם לחזון שלוקח לפחות 24 שעות
והורגל לשחק נגד קבוצה עם שם ממוצעת
הה. מה זה ו'אלגוריתם איפה צ.ס.ק.א.
שנה וכו', שגם ידעה לאכול אורח
מבית. לא צריך לשכוח שביום רביעי היה
שופט אחד ויוני. נו באמת, אז למח כבר
משך לצפות, לנס מח השמן?

אז הם היו לילה אחד תלשים. קורות גם
הקול לא היה מי יודע מה באותו ערב,
ויזלו שיר קונטרסה סאבוינס לא הביאו.
כל החברים במכבי יודעים שניקח את
הידיעה במסגרת העיתון בל אביב, והם לא
מבזבזו מיני נקיים לדיק. ביום החמישי הם
או קבל סאבוינס צאומה שהם יודעים
טוב מה. עושים על המאקס, כדברי
סוק. "מפוט דה פול אז דה סל".
קוביץ' יש רק אחד, והוא בצד שלנו.

אנחנו עוד נראה להם, לכל הגוים
מזהירו למחוק אותנו ממחזיקות-נביע
ומצינאליות השנה. כמה הפסדים לא
דברו את מכבי שלנו, ומה שלא נציל
שות על מגש ברנליים, יצילנו הצליח
ורד לעשות בהישגים על הווה. אין לי
שם ספק שיש איזה גורם מתממית
קדמת שבקורתה אפשר להוכיח שמכבי
והתחיל האלופה השנה.

שמעון ואורי - אנשים טובים

אברהם שרון

אותה, אולי יתייק, וימשיך לענייניו
המקצועיים להפליא. מגיע לך מלה חמה,
מר מזרחי.
קח אותה, קבל אותה – מה איכפת לך.

לא תמסיד.
אורי
יש כוכב אחד שהשמיים לא עלו לו
לראש. הוא אינו נושם אוויר-פסגות דליל,
הוא לא מקיף עצמו בקרום דביק של
נערות קרועות-לב. זיכורו שגור ובו.

מנוסה נקי, דל שומן.
אורי מלמיליאן.

מותרותיהן הצבועות חטבולות בעיטה
מציגה של ויר או מועד, אינן חופכות
את התנהגותו של פיה. הוא נשאר הנד מן
השכונה הירושלמית הצבועה. לעולם
לא יעז להלעז. לא יבול את פיו. לא יגיד
מילה עכורה על חבר. לא יקניט ולא

ניסיון טינה. הוא מבקר וזהיר, ויודע את
ממדותיו. הוא לא יצהיר הצהרה פוליטית
ועל יוראה כמוש אינו. הוא שחקן כדורגל
מפועלה נקודה.
אורי מלמיליאן הוא סמל חי להתנהגות
ספורטיבית במיתב.
מגיעות לו שורות אחדות של חוקה.

**שני מסלולי טיול חדשים של יום אחד :
אחר אמציה ומערות בית-גוברין יום טיול לחרמון**

יום טויל, באטומבסטיור עם מדיון, סל
כניסה לאתר החורמן * מחזור ו' 23.5
* תזמין : 1.3 | 22.2 | 17.2 | 0.2 | 11.1
חולד, חולד 2, ח' א' סל 17.2-0.2

**מועדון
מטיילי
מעליב**

8 WEEKS

לחזקאות

המוח שמאחורי ההבקעה

המועל ירושלים, העולה החדשה
ללאומית, הממקדלת במרכז העסקה
והאיש שהיא חייבת לו הרבה
המבקעותיה הוא קשה מישל דיון. כן
24. מבקיעה הראשי (שהם שיעורים)
הומות שלה מחזורי הבישולים לאתרים.
בשבת עקבתי אחריו במשחק ההמסד
למועל מתחזקת 4-2.
ארו קומפן • צילום: אורי קובת

משחק ראש

בכמו בתחום התיקול, דין וכשל גם זה. לא די שניתורו די חלש, הוא מסיף לכך בחוסר אומץ בולט. מתרחק ממאבקי גוברים, הוא תסביר חייב להיות שלו. מול ועם קייסי, קייסור, הוא חפשידי כדור מוגבה. קייסי נמוך מדיון, אבל נוקשה מאוד וזה מסביר הכל.

טכניקה ויכולת סיום

מקדור מרכז משחק, ממש במב
בהדרגל. לכן הוא כל זמן בתחום
העניין המרכזי. רק לעיתים נדירות
טוט לעצמם במשע תמיד יתכן. ש
מא מנגל את רגל המיתני (היחידה
מכשע) להתרומם מסובלם ומדייקות
מאוד לרצונה. כשמיים ראשו, הוא
בעל ראשו מנרש טובה ומסדיר אורך
מדיקות. מריל לעשות ששכלת את
בזוגו מול ג'יבו 40° (דקא 41).
בלחץ הייב (קייסי המפחית) הוא
מחזיק תמיד כמחזר במסירתו. ש
באיים, מילי חזק בצדדו, יתרון,
דמוי וידוע, רק בזוג ומן וילסון
קדמי. במשע את חרגל עליוני ראשו,
במחזר נקשים שבהם. גועל ששער
במחזר עצמו, ובמקור מרחוק.
בעטונה מלאה, חוקה ותמיד מחזיר
גובה. במשע את ובכנל לרצונה הייב,
מחזקת תמיד לרצונה חזרון מנגר.

מה עשה מישל? חזן במ"ת?

התאחדות המורים
המחוזית

יטות למסגרת

**ישראל לא למסגרת
יירות מדויקות**

יֵרֹת לֹא מְדַוִּיקִין

א עבירות

ר' עבירות

החוק

3959

של הוא מרכז חם

עומד

1. The first step is to identify the key components of the system. This includes understanding the hardware, software, and data involved.

חומעת כללית ומסק' דין

[illegible]

לילות

[illegible][illegible]

مكتبة الأهل

שעברה הם שחקן יחד בקריאתו מליה א' היום יורם הוא המאמן: "דני הוא כדורגלן טוב, שאוהב מאור את המשחק ומוכן להשקיע המון באימונים ובמשחקים. יש לו נתונים פיזיים טובים, הבנת משחק והרכה התלהבות, הוא שחקן טכני מאוד, וכאשר הכדור כרגילי קשה מאוד להוציא ממנו. הבעיה העיקרית היא, כמובן, יכולת התיקשורת שלו עם הסביבה, ושל הסביבה כלפיו. ההבנה וההליכה לקריה לעיתים קרובות, הוא גם שחקן רגיש ופגיע מאוד, יש להזהר איתו בכל עניין. מילת המפתח היא עדינות".

אהבה ממבט ראשון

דני נולד חדש, מכיון שכל חייו הוא מתמודד עם תרגום - אין לו בעיות מיוחדות כדני הדיקס. סדר היום שלו מוכר במידה רבה לשחקנים רבים המשחקים איתו בליגות השונות. בשעות לפני הצהריים הוא עובד בסניף הדואר ברמת גן, עוסק במיון מכתבים. שאר שעות היום מוקדשות לכדורגל, שם, בסניף הדואר, הוא פגש את מאירה, צעירה תל-אביבית בת גילו, חברתו מה כשנה.

זו היתה אהבה ממבט ראשון - הוא מסביר בדרכו המיוחדת. בכלל השיתה עם דני תיראה מעל דפי העיתון רגילה לגמרי. במציאות היא עניין מרתק, דני לא 'מדיח' במבט רגיל של המילה. הוא אמנם לא אילם, אך מכיוון שאינו שומע וחופעה ירדע אצל חרשים, לא התפתחה אצלו היכולת להשמיע את הדברים שברצונו להשמיע, בדרך המקובלת. השיחה עימו דומה, מבחינות רבות, לתרגיל בפנטומימה, או לשפת תיאטרון. הוא משקיע בהדברות המון מימיקה. מיוז מביעות את כל מה שהוא רוצה לומר, ולאחר מספר דקות של מבוהה אצל שני הצדדים, נוצרת הכימיה.

כמו אלי דריקס

פציעה ברגל הבטיחה אותו ללחץ בתקופה האחרונה. עד היום הצליח להבקיע רק שער אחד בליגה ועוד שניים בגביע הטוטו. קבוצתו מצפה ממנו להרכה יותר. "הוא ייצא מה" - מבטיח אורנשטיין, המאמן. על פי הרצינות שהוא מפגין בכוונתו באימונים - ההצלחה לא תאחר לבוא. ביקורו בא כוון, הוא מבטיח לנו שער נשמע ממנו רבות בשטח הכדורגל. לחזור לשחק בליגה

אז מה אם דני אשכנזי, כדורגלן הפועל מרמורק מהליגה הארצית, לא שמע את השריקה ל"גברלי" - דני נולד חדש ולמד להתמודד עם הבעיה. ■ מה שהוא רוצה - הוא שומע טוב מאוד - אומרים חבריו לקבוצה, ואלה המכירים אותו מהתקופה שבה שיחק בנעור הפועל רמת גן. ■ דני גם לא מדבר בשפה המוכנת לכולם. שיחה עימו דומה לתרגיל בפנטומימה. ■ מאמנו, יורם אורנשטיין: "יש לו נתונים פיזיים טובים, מוכן להשקיע הרבה במשחק, כשהכדור ברגלי - קשה להוציא ממנו" רוצה לאמץ לעצמו את שיטת המשחק של אלי דריקס ממכבי ת"א.

טובי פולק

הדני קרן הוא ענק הספורט מס' 1 בקריה. בכל ימות השנה, ובעיקר בתור, מרתקים משחקי הליגה המקצוענית את חשומת ליבם של מיליוני קורים בארמון, ובעיקר בטלויזיה. כל דקת פירוטס כוון שידור משחק חקי עולה וזו עתה. לעיר הקרית ויניפס יש קבוצה חקי בליגה. וויניפס ג'טס. כדורסל ניוס השחקנים של ענת 82 בחור ראשי הקבוצה. בחירה ה-12 של הסיכוב הראשון, שחקן צעיר בשם ג'ים קייט. שם שלא יאמר מאומה לרובנו. בהתחמתו של קייט לקחו ראשי הג'טס סיכון לא קטן. קייט הוא חדש כמעט לחלוטין, בליגה נוקשה ואלימה כמו זו של חוקי - נחשבה בחירה הזאת למהלך מאוד מסורע. שחקן חקי קרן מקצועני מצויד בפיזי לבוש ובכוח שיעלומם הכוללת מגיעה לסדר גודל של כ-700 דולר. הצידור המצויץ הדרוש לג'ים קייט, כשהוא עולה למשחק הקרית, עולה 500 דולרים נוספים. מערכת מורכבת של עזרי שמע, מגברים, וכו'. המרית המעניין מכולם הוא מערכת מייכשי השיער המוחה לו על ספסל קבוצתו בכל פעם שהוא מגיע אליה. כמות חזקה הניגרת ממנו בעת משחק - פוגעת בצידור השמיעה שלו. והוא חייב לדאוג כל חזון לייבוש.

האכזבה משתקפת בפנים...

את סיפורו של ג'ים קייט קיבלו באמצעות נמצא בחבורתו של דני וזו השנה השניה. בעונה

התלהבות שריקה?

צילום: עדי אבישי

סדרת תצלומים

שמואל פורמן

שמואל פורמן

הכדור המקורי

שבת ספרה מעריב

ארווידאס סבונים

לי גומון

מכני מלישי

מכני מלישי

Lee Johnson
#15

Handwritten signature and initials.

מכבי לעולם לא תציעדי לבד...

כתב:
מרדכי רוזנבלום
צילם:
עדי אבישי

הקדנבל בבית, בתמונה 1: הרב בני נטע וראש בקהל, חלקם מקומיים, אחרים - בני ישראלים המועלים בבלגיות. 2: משטרת בלגיה אומרת כבר על חסד במשחקים. יש לה כבר חשע שנות ותק מקצועי, מידעון 77, 3: קהל רב ביציעים - טוב לקוות, אלא שחשנה בא מחות מאשר בשנת "שעברות" 4: ביציע משתוללים, האיש הבודד, צבי שר, שקוע במשכבות משלו. 5: בין האוהדים דמות מוכרת, זו של קמיל דירקס, בלגי, לשעבר של מכבי רוטרן, כיום שוב בבלגיה, לידו - אשתו. 6: חיו גם תומכים, אחת לא ראוה, את התוצאות שמעט.

מסורת, מסורה

שתי אלופות נפשו בבית, זו של ישראל, מכבי ת"א, ושל ברית המועצות, ואלגוריס קובנה. הראשונה בעלת נסיון רב, עם מסורת ארוכה של נצחונות, אלופה כמעט ניצחת בארצה. קבוצה ששחקניה הוותיקים והידידים שלה, אינם יודעים להיות טגן אלוף מהו... תאלופה השנייה, מוכרת בודאי בגוש הקומוניסטי, אך לרוב ניגנה כינור שני או שלישי לצסק"א מוסקווא. באירופה היא מוכרת עוד פחות, אם כי באמתחתה כמה הישגים מרשימים למדי, אך בודאי לא כמו אלה של מכבי ת"א.

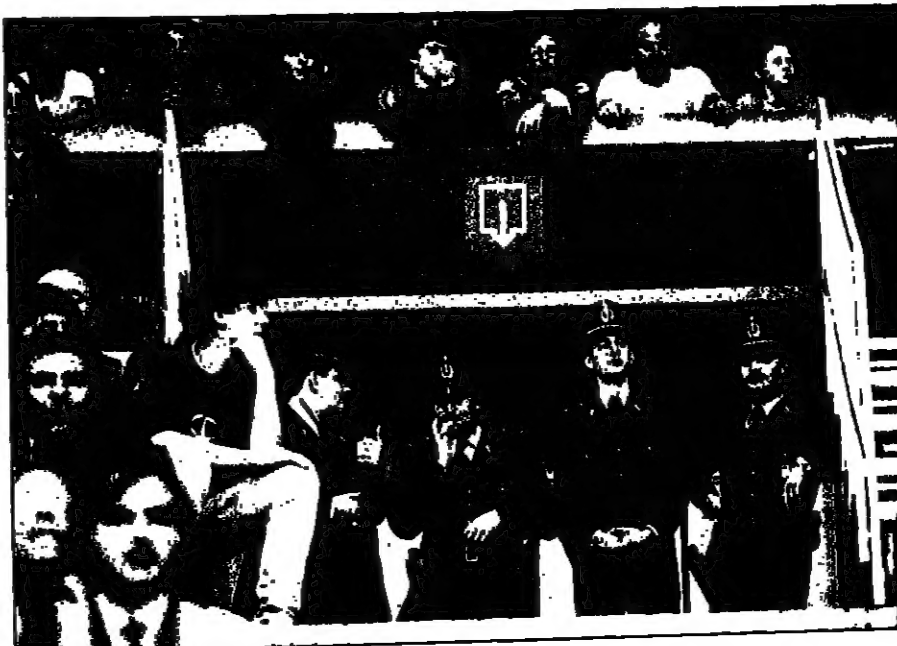
שתי האלופות הללו משחקות באותו מגרש, באותו כדור, קולעים לאותם סלים, מבצעים בדיוק את התרגילים הטקטיים, קלעי חוק, שחקני מנים - הכל דומה להפליא.

אבל בכל זאת יש הבדל. כל אחת מהן - כמו מעולם אחר. אינני מתכוון דוקא לאירודיס סבויס, שהוא קרוב לודאי כל ההבדל האיכותי בין השתיים. אני מדבר על האוהדים.

ואלגוריס, כמו צסק"א, מגיעה לכל משחקי החוץ שלה באירופה, עם משלחת של לא יותר מ-15 אנשים. 10 שחקנים (לביטול חגיגות רק 9), שני מאמנים, רופא, אפסנאי וראש משלחת. השאלה היחידה המטרידה אותנו היא: מי מהם הוא הקומיסר?

הנה מכבי ת"א. אלופה נאה של מדינה במשבר כלכלי, אלופה שבאה ממדינה הנלחמת על חייה - לא רק נגד מדינות שכנות עוינות, אלא גם נגד אינפלציה דורחת. מדינה שבה השכר הריאלי הולך ונשחק, ומפעלי ענק נסגרים חדשים לבקרים. האלופה הזאת מגיעה לכל משחק ביבשת האירופית, מלווה במאות אוהדים המשלמים טכומי עתק, כדי להעניק לאלוהם אווירה בייחודית תמה גם באירופה הקרה.

שמואל פורמן

עברית, עברית

כאשר מכבי ת"א צריכה לשחק בלימו, אחת שומע ברחובות העיר, בבתי הכל"ב הגדולים, כמו בתנויות הפאר ובמסעדות היוקרה, את השפה העברית מתגלגלת מכל עבר. בבית, במסעדה מרוחקת ממרכז העיר, מגיע המלצר ומודיע כי הפטרון מזמין אותו למשקה על חשבון הבית. למה ככה, הוא אהב את ישראל?

מי הם הישראלים הללו השומרים אמונים לקבוצתם, לא חשוב הכסף? מי הם אלה מכריזים קבלעים: מכבי ת"א, לעולם לא תציעדי לבד?

ראיתי ביניהם עובדי דין, יהלומנים, בקאים, קבלנים, אלוהים (מיל) בצה"ל, מכללים בחברות ענק, מקדיבים, מורים, מועלי ייצור ובעלי באסטות בשוקי ת"א. סיבה למסוכנות...

כבוד, כבוד

כבוד שלנו... מה אחרנו שונים... כן, כל אחד מהם וכולם יחד, מרגישים בשותפות הגדולה שלהם לכל מה שקשור למכבי ת"א. הם שותפים מלאים לנצחונות הגדולים ולהפסדים הצורבים. השיחות שלי עם אותם תא"ל (מיל), עתיר קרבות של צה"ל, שחייו הם פרק גבורה בתולדות עם ישראל, עסקו במכבי ת"א, בנצחונות, בהפסדים, בשאלות גורליות כמו: כיצד יוצאים מן המשבר... לא הכלכלי או/והבטחוני, אלא מן המשבר של לימור... לא אשכח את אותו מנצח חשוב בחברה חל"אמיבית מבוברת, שעמד ופכה כילד, מאחורי הבמה המרכזית במסגרת נסיונאל, אחרי הנצחון של מכבי על ואלגוריס. "חדל לבנות" - ביקשתו ממני, "זה לא מתאים לך" אמרתי. "אינני יכול להפסיק, הם הצילו אותי בנצחון הזה, חשבתי שאני מת בשתי הדקות האחרונות של מיני..." ויום אינם מבינים זאת.

שמואל פורמן

מכבי ת"א

מיקי, מוטי

כשיצאו מידאליהו לפני כמה מחזורים, וקהל אוהדים מחכה בחוץ לברקוביץ, אומר לי מיקי: "תאמין לי, אם אעבור ליד ידאליהו במקרה, אשמע רעש ואכנס לאולם, יהיה משחק וישאר שלוש שניות לסיום - הכדור יפול ליד שלי וזה יהיה סל הנצחון..." טוב, זה היה בערב של חולון, כאשר בשש השניות האחרונות שם מיקי בסל עוד שתי נקודות ועוד נצחון.

או תאמרו שזה לא בכונה, ושזה יכול לקרות, וכו' וכו'. אבל כל אחד יודע שמימי כבר עשה בחיטוריה האלקצרה שלו כמה דברים מחסות הוזה. בין היתר מפורסמים - גם בעולם כולו - הנצחון בשניות האחרונות על יוגוסלאוויה, באלופות אירופה '79 בגוריצה/טורינו, נצחון שסלל לנו את הדרך עד לגמר מול בריה"מ.

ואם מדברים על מול, למי עוד קרה מה שקרה למיקי בשבע שנים בבריסל? נכנס הבחור לחדר ההלבשה, אחרי ההפסד במשחק הראשון, מתיישב ומתחיל לחשוב מה יהיה. והנה משחו דוקר לו בישבן.

קם, מסתכל אנה ואנה, לא קוצים חס והלילה. יהלום קטן ונחמד ישוב לו על הספסל, מחכה למיקי שירים אותו... מולא יהלום. בבלגיה, ארץ של יהלומים כבדים, הכל יכול לקרות. אבל למה זה לא קרה לי? גם אני הייתי בבלגיה, לפחות 10 פעמים, נכסתי וגם נכסתי לחדי ההלבשה, למה זה לא קרה לי?

מסתבר שצריך לא רק פיס בחיים. צריך גם מיקי. יש ויש. יחד עם זאת - יש גם צד שני לסיפור. וזהו זה:

אף אחד לא אוהב כאשר נכנסים ללוח השנה האישי ומתחילים לספור לך את הימים. כשאנחנו בן 32 - בורדאי את אוהב זאת. מה זה 32? שאלו את מיקי ואת מוטי ויאמרו לך ש-32 זה גיל יפה, גיל שבו אתם נמצאים בתחילת דרכו למדינה, שישגשג בעסקים ועוד. אפשר, במקרה הנדיר ביותר, להתחיל לחשוב על ריצה לבחירות לכנסת, בקיצור: גיל זה, הרבה לפני שהגיעת ל-70.

בכל זאת - מה הבעיה? חן ליפין אומר שמה שאתה עושה בגיל 19 בא לך יותר בקלות. מתימטיקה - נכון ש-19 נכנס ל-32 יותר בקלות מאשר 32 ל-19, אבל מיקי ומוטי משיבים שהעיקר זה לא הגיל - אלא התרגיל.

התרגיל האחרון של מוטי ומיקי, בשניות חסות של המשחק השני בבריסל, מזכיר במידה רבה תרגילים דומים שביצעו השניים לפני שנודעות. אלא שאז זה היה דבר טוב מאליה, הייתה מעיד את מוטי באמצע הלילה ושואל איפה מיקי - והוא היה משיב לך. כך גם את מיקי.

אבל היום, כך דומה, חלה רגיעה מסוימת. הקשר - לא כמו שחיה. הרצון אמנם קיים. הביצוע - קצת חורק. גיל 32 - אין מנס מהשאלה. שיעורים בהרכב - יכול להיות. כניסתו של "גורם וי" - לא מדברים על זה, כפי שבמכבי בכלל לא מדברים על דברים כאלה (רק בסיום העונה...).

המצב בשטח: מושכים. במקום גבוע אירופה - המטרה היא גבוע המדינה. לא! מחודדחשוב.

מאמנים

מוטי ומיקי מרימים כוסית לחיי הוזה הזה.

עדי אבישי, בריסל.

דרבי

זו השאלה. או היו כבר כאלה השבוע שידעו בדיוק את מי. קווי מני, לא חבר הנחלת מכבי, רק שחקן מהשורה, סתם אחד שקולע 32 בממוצע במשחק, מוביל בריבאונדים, פגש לתקנים ביום ראשון רק חצי משחק. זה של החצי השני כמובן. הכותרות הוקדשו לסל של סגל-פרישמן ולהתעוררות של הפועל לקראת חסות. אבל מהו כאשר ספרתו את מניין קולעי הנקודות, התברר לי שמכבי בכל זאת ניצחה. איך זה קרה?

רלף, מה אתה אומר?

ככה זה בש"דרבי" הופך ממשחק לא מעניין (ציטוט של מיקי לארני החולה, ערב המשחק) למעניין לקראת חסות (נכתב למחרת). זה שמכבי הובילה במחצית 62-30 - טוב. טוב. טוב. שמכבי ניצחה ב"דרבי" הקודם 83-118 - היסטוריה. אז מה זה כבר "רק" 16 הפרש לזכות מכבי בסיום ה"דרבי" של השבוע?

זה לא הרבה אמנם - אבל גם לא מעט. ואם בכל זאת רצת משהו להתנחם בתוצאה - שיבושם לו. המאמן החדש של הפועל ד"ר בורדאי ירצה לראות בה "פריצת דרך".

במכבי לא התעכבו הרבה בעניין ה"דרבי", וכל אפילו להרשות לעצמם לחשוב את קווי מני על הספסל, "חיוק" לאל ולליאנס ומייק לארני שהיו על הספסל השני.

הפנים היו כבר נשואות למשחק הערב. "סימאק" מילאנו. דינו מניין חוזר. בשבת היה בן 36. אז מה אתם רוצים ממיקי וממוטי. יש להם עוד ארבע שנים להגיע לדינו החביב והטוב. תראו איזו קבלת פנים צפויה לו כאן.

קליין. רוחו מחלבת אימים על מאמני הכדורסל בארץ. טוב להם כשהוא בחוץ, רחוק, מאמן קבוצה או נבחרת באירופה. אבל כמו בכל הסיפורים - גם לסיפור הזה יש סוף. רלף קליין חוזר הביתה. בעונה הבאה יאמן בארץ את מני.

אלכס דורון

דן פטרסון, מאמנה האמריקני של "סימאק" ועונה שמינית במילאנו, יוביל הערב את קבוצתו למשחק נוסף עם מכבי ת"א במסגרת בית-חגמר. בריבבה של מחצית גבי קוראץ' לשנת 1985 שלושה שחקנים אמריקנים - מייק ד'אנסוני, סל ברורי של ארץ המגן - בן 34, 1.90 מ', רכז מיקח וקלע מוכשר, כיום אורח איטלקי ומעמדי ותווד של נבחרתה. שני שחקני הדיוק הוותיקים הם ראס שון, בן 25, 2.03 מטר, מסרנסון, ג'ורג'יו (המקום שבו נולד סל ברורי), לשעבר מקצוען בפילדלפיה '76 (1982) ואחר-כך, תקופה קצרה ביותר באיטליאנה פיורסי, וסרדיק הנדרסון השחור, בן 20, 2.03 מטר מג'ורג'יה - שלא עמר במבחני ה.ב.א.

שון והנדרסון הם בבחינת "פנים הישנה" לקהל הישראלי. שון אנגוס שחקן שם כבר בעונה הקודמת, והיה אולי הגורם העיקרי לכייתה בנביע קוראץ' - אך מול מכבי ת"א עדיין לא הופיע. סימאק היתה אלופת איטליה גם ב-1982, או בשם "בילי" בבית

"סימאק" מילאנו תציג הערב לקהל הישראלי את שני האמריקנים החדשים שלה: ראס שון וסרדיק הנדרסון. האחרון, הוא התגלמות של החיים המתוקים של האמריקנים באיטליה: נוהג ב"רגאטה", קם בצורהיים, מבלה בריסקוסקים, וגם מתאמן לעתים...

"דולצ'יה ויטה" במילאנו

הגמר האירופי של '83, ניצחה את מכבי פעמיים (69-77 ביד "אליהו גורג'יה" אחר-כך עוד פיקסוסים אם ציננו בלימודים עומדים במבחן. וזה הופיע מיד.

קנס ביום הראשון...

הממוצע של הנדרסון באוניברסיטה שלו עמד על 11.9 נקודות למשחק, 75 אחוז דיוק - אבל בעונה החדשה שלו במי פילדלפיה (77 משחקים, 1222 נקודות/משחק), היה הממוצע שלו רק 6.2 נקודות. כיום הוא מדרג 12 בין צוברי הנקודות בליגה האיטלקית (ממוצע של 21 למשחק).

הנדרסון הוא בהשכלה האמריקנית האחרונה שביצע פטרסון בקבוצתו. כבר בינו הראשון במילאנו, שילם מחיר כבר על חוסר התמצאותו בעד הסגנות האת. חל הסיפור הוא יצא מידיו וקיבל "מחלוקת" מבלי הרבה חברים שהתרוצצו בבכישים. היה זה ביום של משחקיפתח בליגה האיטלקית בכדורגל, ליד איצטדיון "מאריטורי".

סרדיק איזר להגיע למשחק האימון של "סימאק". פטרסון לא התחשב בתירוציו וקנס אותו ב-400 דולר.

זה היה הדיבר הסוב ביותר שקרה לו, אומר פטרסון. מאותו יום - הוא הראשון להגיע לאולם, לאימונים ולמשחקים. המלה "איחור" נעדרת מהלכסיון שלו כמו שן חולה...

במסלולת ג'ורג'יה, שנבחרת הכדורסל שלה מסנה "הבולדוגים", היה סרדיק - בנה של תחרות - מכב קליעה וקטני וריבאונדים מעולה. ניבאו לו עתיד בין הסלים. אלא שבסרט יצאה השנה הראשונה שלו במסלולת, קמה מכיכב סרטו בריליה והברד כי בימי לימודיו בחיטון, ביצע עבירה חמורה מבחינת התקנה הנקשה של ליגת האוניברסיטאות.

סרדיק הנדרסון

ראס שון

את השנה השניה שלו כסטרנס - עושה עתה הנדרסון במילאנו, כשחקן חיוק לליגה ולגביע אירופה, בשכר של 130 אלף דולר לשנה. לא ברור אם בכלל יוכל בעתיד לשחק ב.ב.א. הפרשה שלו נחשבת "בתם". אבל הוא מאשר: נוהג ב"רגאטה" צמוד. נעיל" על ספאטי, גלידה ואגיל ושאר מטעמי המסכה האיטלקי. קם בצורהיים רוב היום מתבטל, עי לאימון או למשחק - חוץ כך מבלה בריסקוסקים, בחברת דוגמניות וידיים אמריקנים. "דולצ'יה ויטה". זו האוניברסיטה שלי, אומר הנדרסון. כמו שאר שחקני "סימאק" נחמכת כידי ממעל בשם זה למצוי חשמל, הוא מתחרר בתלבושת האדומה שעיצב למענם אומנאי הצמרת האיטלקי טרזיו סאקני.

רק דן פטרסון, המאמן קטן הקומה והרגון של אלופת איטליה איננו מרצח. הוא עדיין לא נתן לי את התמורה המלאה לכסף העצום שהשקענו בו, זכרתי בשבוע שעבר קלע הנדרסון 5 נקודות בנצחון הבית והחוץ (82-86) על ברשיה (קבוצתו לשעבר של שון). פטרסון עדיין לא השתחרר מחביקות הקשה שנבחרה עליו כאשר הביא למילאנו את סרדיק - אחרי שכוכב מילאנו אשתקד, ב' בארי קארול, שהיה איש המפתח בהצלחתו - מימש את הלחץ והצטרף ל.ב.א. מבלי שנמצא לו בזמן מחליף וחלם. הנדרסון נרכש, במידה מסוימת, מחוסי ברירה...

דן פטרסון

מאמנים

מקדא-ח'אלעס

מכוניות

יוחקן פלד

ג'ון סארטיס, ג'קי סטיוארט, ג'ים קלארק, ג'ק בריבהם, שמות של גדולים וטובים על גלגלים. מה הם עשו לטובת המכוניות.

אליפות העולם במירוץ פורמולה 1 התקיימה לראשונה בשנת 1950, אך רק ב-1958 הוחלה אליפות היצרנים. למרות הוורד והחילה האקונומית האופיינית למכוניות האסלוקיות, ובמידת מה את פורארי - רוקא מכוניות בריטיות ניצחו כ-60% מאלופיות היצרנים עד כה.

הראשונה בין הצוותים, הכוללים את ואנוול, קופר, בריכה ומקלארן, היא לוסטו כמובן. בשנים של לוסטו, העשור שבין 1963 ל-1973, זכה היצרן הקטן הזה של מכוניות ספורט, שאו עמד בראשו קליין צ'פמן המנוח, לא פחות מאשר בשישה תארים עולמיים.

שנות השישים וראשית שנות השבעים היו גם השנים שבהן שלטו נהגים בריטיים בזירת הגראנד פרי. שמונת אלופי עולם בשתיים-עשרה שנות המכוניות הלא-בריטיות היחידות שזכו בשנים אלה בכור היצרנים פורארי ומאטורה, עשו זאת בידיים של נהגים בריטיים.

ג'ון סארטיס היה הנהג אשר הביא לפרארי את התואר. הוא רשם לעצמו את הניצחון הנדיר כאדם היחיד שזכה באליפויות עולם על שני גלגלים וגם על ארבעה. למעשה, רק שש שנים לפי ניצחונו בפורארי, ב-1964, החל לחשוב על השתתפות במירוץ מכוניות.

ב-1958, לאחר שרשם לזכותו שבע תארי עולם במירוץ אופנועים, השתתף סארטיס בסעודה לכבוד ספרטאי השנה שנערכה בלונדון, ושם הציע לו מנהל המירוצים של אסטון מרטין להצטרף לניסון במכונית המרוץ מת של החברה DBR1. לאחר שני ימי אימונים בזירת גורדון אנגליה, הישגו סארטיס את זמן ההקפות שקבע סטירלינג מוס. ולאחר יומיים נוספים על אותו מסלול, אלא שהפעם במכונית ואנוול בעלת 2.5 ליטרים שניצחה במירוץ אליפות פורמולה 1 לשנת 1958, הישגו סארטיס את זמנו למי נים שקבע מוס גם במכונית זו אסטון מרטין מיד הציעה לסארטיס חוזה עם בית-היצרנית.

מאופנוע למכונית

בימים החם עדיין היה סארטיס קשור לקאריירה האופנועית שלו ורק ב-1960 יכול היה לפתוח בקאריירה מלאה כנהג מכוניות, ואז עשה זאת בלוסטו. לאחר שרכב עם לוסטו, בינה סארטיס שנה מתסכלת עם קופר, משרדה הצעה מאת פורארי - משני שלא הייתי עדיין מסתפק טוב. לא פר ב-1962 נהג סארטיס עם צוות לור לז החורש ורואה יתור הצלחה במעשה. הוא הגיע למקום הרביעי באליפות. זה היה הישג עצום בהתחשב במכוניות שבהן התחרה. באותה התחרות בתחנת הטיסולים, בעת מירוץ הגראנד פרי בשישה מרוצים, אלא אי נעשה וארי רופי הראשון זה ארבעים וחמש שנה

מנוע פורמולה 1

ג'ים קלארק, אלוף העולם

העונקים

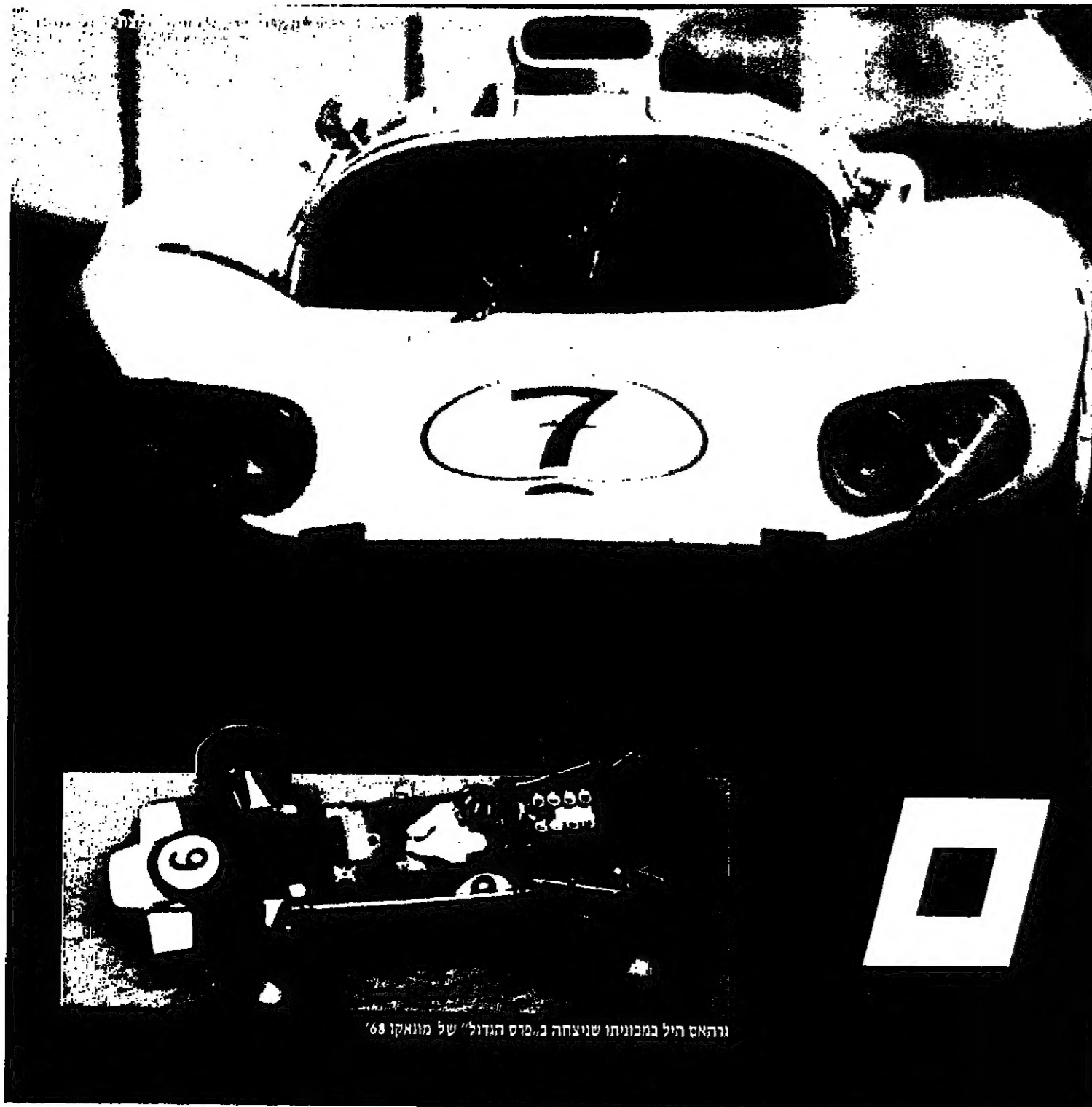
וב-1965 לא רק שוכה בתואר השני של בגראנד פרי, לאחר ניצחונות הבליג, והבחין סארטיס שכשהגבית את אחד הגלגלים לחוליה צמיד, כי שאר שלושת הגלגלים נשארו על הקרקע. גמישות שכזאת בחושבות, כאשר האי-ריאל הוא קשיחות מלאה, עשתה את החלטה למפלצת סדרת. עד שבאה שנת 1963 ועימה הגיעה פורארי, ובשנה שלאחר מכן נשלח השילוב החדש של הנהג והמכונית את פרי המותק.

אחת מסבכינות הנוצות של קלארק היתה להיכנס לטניות ולהשתנות את ההיצא על חבלמים, דבר שעורר קריאות תרומה מחקל וחטל אימה על נהגים אחרים שביטו לחקתו. כשקי לארק עשה זאת, והשליטה היתה מר שלמה וכל התרגיל נראה טבעי וחסי מאבק.

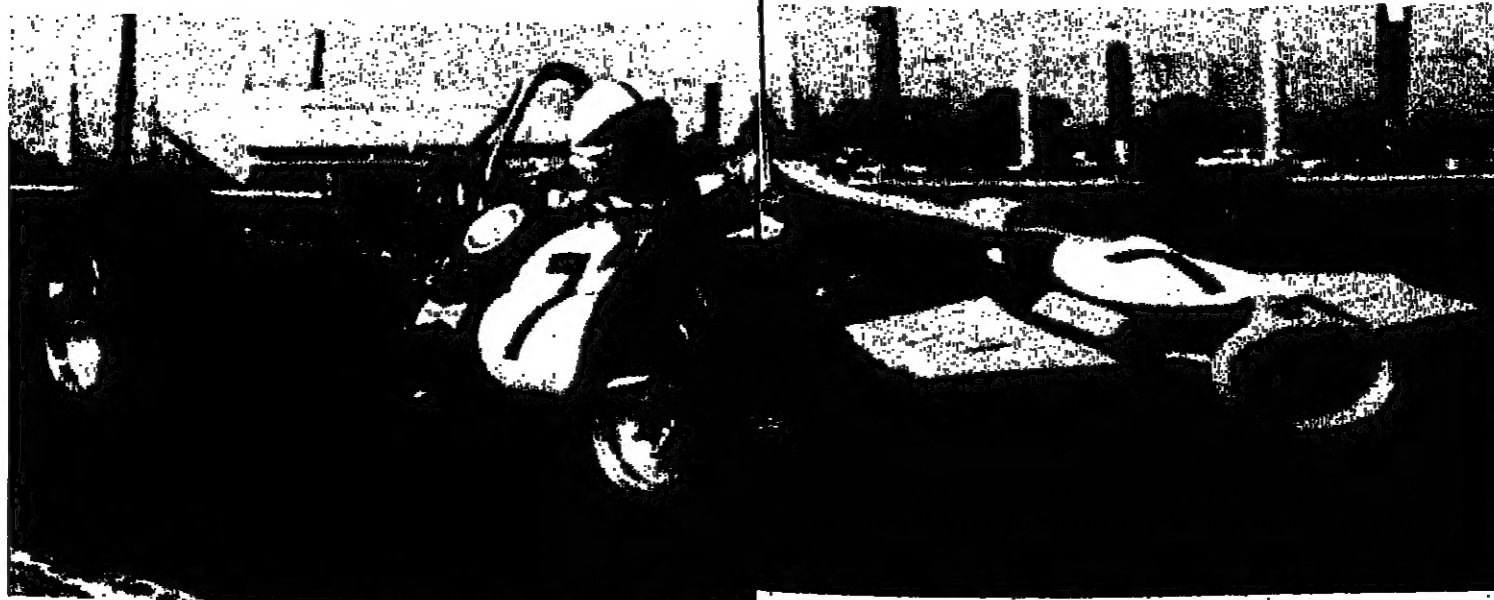
כשרונותיו של קלארק מוצץ למי לול היו פחות מלוטשים. במיוחד כושר הדיבור שלו. עיתונאים היו רגילים לפלוט אנחה ברזח טובה בכל פעם שקלארק לקח את רגל המשבצות, מכיוון שידעו איזה גאון ניצחון מתחיר ומשעמם צטי לזם.

לא היה אלא כמובן שנות חובב של בריטניה בלבד, והמקור לא גורמן לנו להזכיר את גרום ביל, שבמשך קופר

ג'ק בריבהם, "המס הנדול" הספרדי היה שלו

והאם היל במכוניתו שניצחה ב-1965 הנדול של מונאקו '68

ג'ק בריבהם, "המס הנדול" הספרדי היה שלו

ברייט אתר במכונית לא בריטית, למעשה סקוט, אשר הביא למאסרה את האליפות ב-1969, היה ג'ק סטיוארט. רט, סטיוארט, נהג מלידה, ניצח בשני ניצחונות מירוץ פורמולה 1 ב-1964 - השנה הראשונה שלו על המסלול. בשנה שלאחר מכן נהג בפורמולה 1 וניצח בשלושה מירוץ גראנד פרי, וב-1966 ניצח בגראנד פרי של מונאקו. אחר כך נמצע בתאונה קשה, שקטעה את הקריירה שלו, אך חזר לזירה וניצח בשני לוש מירוצים כנהג מאסרה לזכות גרמה היה שיש לו כל הסיכויים לזכות באליפות, אך יר שבורה הוציאה אותו מכלל פעולה. ב-1969 לא עשה ג'ק אף שניאה אתה. ב-1971 הוסיף לעצמו עוד אליפות תואר וזה במספר נקודות גדול יותר מסכום הנקודות של שני מתחירי הקרובים ואת השלישית ב-1973. בשתי האליפויות האחרונות נהג מטעם קו טייל. כשגרס סטיוארט מחזירה, ב-1973, יכול היה לוותראפאר בשיא של עשרים ושבע ניצחונות במירוץ גראנד פרי.

בתחילת התקופה הזאת בא ג'ק בריבהם להשתתף במירוצים באירופה, וב-1966 נעשה האיש הראשון שהיה אלוף העולם במכוניות שלו. גם השם מקלארן מופיע כיסים והם על מכוניות ניצחון, אם כי אין לשכוח שברוס מקלארן היה נהג לפני שנעשה ליצרן מכוניות, ובמשך שנות השישים זכה בניצחונות רבים במירוץ גראנד פרי אמרסן טיטפאלדי ומארו אנדרטי - עדיין ממשיכים להשתתף, במירוצים, אם לא באירופה אז באמריקה. וישנם כמובן אלה אשר פורשו מהזירה, כמו פיל היל, האמריקני היחיד שזכה באליפות העולם במירוץ פורמולה 1, רניס הולם ודן גרני.

ולבסוף, אין לשכוח את חצר הטי ראני של ענק המירוצים. מלבד ברוס מקלארן וג'ים קלארק, תבע ספורט זה גם את חייו של האוסטרי הצעיר יוכן רינדט, שהוכרז אלוף העולם 1970 לאחר מותו, ואשר בלי ספק היה יכול להיות כוכב במשך שנים רבות לו היה חיך האלים גייב יותר.

שמונת אלופי עולם

סדרת מרוצים